

Dramatické Studio

„ČIN“

v P r a z e

Několik slov úvodem

Zhasíná světlo, zaznívá vzdálené dunění bubnů a před vás předstupuje — prolog.

Přenášíme vás do dalekých krajů, pod pálicí slunce, do země pisku, palem a kaktusů — do černé Afriky.

V úseku země, kde se odehrává naše drama, žije několik kmenů, majících své náčelníky, kteří touží po inteligenci evropských obyvatelů, aby se jim stali nejen rovnými, ale aby je i předčili. K těm patří i náčelníci Lungebungo a Kabango. Oba vystudovali černošskou universitu v městě Tombuktu, oba mohou svou vědomostí pozdvihnout celé své kmeny. Proti nim však zůstávají nevzdělání, i když chytří předáci druhých vrstev černocho, k nimž lze počítat i náčelníka Nicassu, který v touze po síle a moci chce spojit svůj kmen s kmenem sousedním sňatkem své dcery Mabimy s náčelníkem Lungebungem.

Láska je ovšem mocnější než vůle. Již od útlého mládí miluje Mabima kouzelníka a básníka z Fusahi, který dovede svými kouzly obloudit její duši a naklonit si divčí srdce. Tato láska nemá však trvání. Mabima, křehká, ale pudový tvor, spatří jednoho dne mohutnou postavu a inteligentní tvář Kabangovu. Náhlá její vášeň k tomuto obrovi má za následek dobrovolný sňatek. Mabima je šťastna.

Mladý náčelník Kabango, získav nesmírné množství vědomostí, pracuje již dlouho na velikém díle, které by mohlo pozdvihnout celou Afriku: je to komunikační plán nových drah, které by procházely pouští, je to plán zavodnění písčitých plání, osázení, plán budoucnosti a blahobytu, plán vyléčení černocho, kteří trpí tolik nakažlivými nemocemi, syfilidou, leprou, trachomem a jinými. Svě geniální dílo nazývá černošským jménem Sinrun. Jeho ideje jsou mocné a praktické. Jeho nepřátelé však úskoční a neméně mocní.

Kabango, po sňatku s Nicassovou dcerou Mabimou, je donucen z nectí útěku, protože je ohrožen Sinrun, jehož se chce zmocnit Nicassův kouzelník Goko, aby ho pak zneužil a nabídl jiným kmenům k provedení.

Obr Kabango, inteligentní stejně jako silný, se rozhodne. Donese Sinrun do oasy svého bratra, náčelníka přízněného kmene. Na nesnadnou cestu si nevybere mnoho společníků. Kdo ho sledují, ať již s úmysly dobrými či špatnými, jsou jen jeho důstojníci, prostý, ale věrný a silný běžec Bagamoio, jeho lékař, kouzelník a divotvůrce Lanzirica, jenž dlouho před ním skrývá své pravé jméno básníka z Fusahi, jež sleduje Kabanga ze zjištěných důvodů, než on sám myslí: důvodem jeho cesty je nikoliv ideál dobra, ale Mabima, kterou by chtěl znovu obloudit a získat. Z křehké dívky Mabimy stává se silná žena, která dovede podporovat svého miláčka Kabanga i na této cestě utrpením.

To je celý průvod našich hrdinů. Připozdívá se k přicházejícímu večeru. Čtyři postavy rysují se na obzoru a matou stopy svým nepřítelům. Ještě ne příliš daleko je slyšet ostrý hvízd střel, monotonní písničku strojní pušky a vzdálené bubny nepřátelských hudebníků. Ještě několik skoků a jsou v bezpečí. A právě v této chvíli se celá malá karavana objevuje před našimi zraky...

Miroslav MACHÁČEK a Déda PAPEŽ v hlavních postavách dramatu F. T. Marinettiho.

foto Truneček

DRAMATICKÉ STUDIO

Ředitel Déda Papež

„Čin“
v Praze

DIVADLO V PRAZE II., VE SMEČKÁCH 26

F. T. MARINETTI

OHNIVÝ BUBEN

Africké drama žáru, barvy, hřmotu, vůní. — Přeložil Ugo Dadone. — Režie Miloš Vávra. — Scénická výprava Déda Papež. — Hudba a zvuk Zdeněk Rybka — Kostýmy Jan Svátek.

O S O B Y :

Kabango, náčelník kmene a zákonodárce Déda Papež
Mabima, dcera náčelníka Nicassy . . Liba Zelenková
Bagamoio, důstojník Kabangův . . : Otakar Skalský
Lanzirica, básník, lékař a divotvůrce . Miroslav Macháček

Děj v střední Africe, v přítomné době.

O B R A Z Y :

I. Hřbitov karavan, základní tón — tmavooranžový.
II. Les hadů, základní tón — nepokojná zeleň.
III. Ohnivý buben, základní tón tmavočervený.

5. TYLŮV DIVADELNÍ ČERVEN zahájil „Čin“ představením komedie Dédy Papeže VĚČNÝ KYCHOT v sobotu 3. VI. 1944

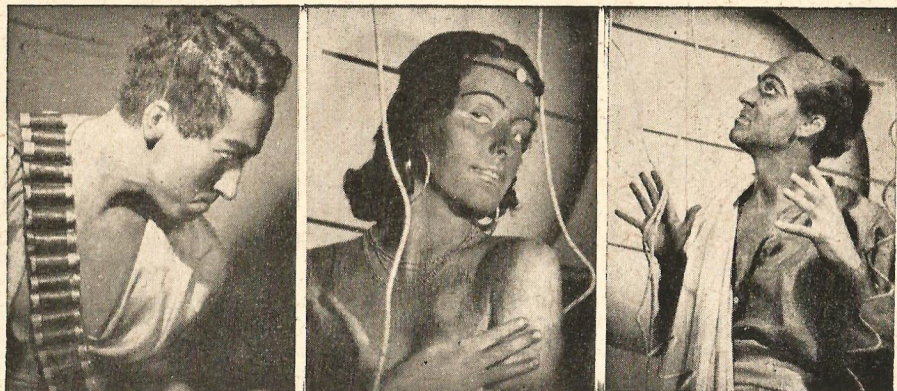
Cestou dobrodružství

Jen dál, Kabango, ty statný nositeli velkých myšlenek, ty příliš lidský nadčlověče, ty prostý intelektuále. Jen dál pouští a pralesem až k vítězství myšlenky, až k porážce žití.

Jen dál, Mabimo, ty animální utěšitelko trpících bojovníků, ty subtilní siláčko, ty drsná něho. Jen dál zárem a omamnými výpary až k vítězství lásky, až k porážce žití.

Jen dál, Lanzirico, ty zbabělý odvážlivče, ty zrazující příteli, ty nenávidějící milence. Jen dál hrozbou žvlů a zvěře až k vítězství lsti, až k porážce žití.

Jen dál, Bagamoio, ty prosté srdce, ty věřící pochybovači, ty bojující bojov-

Otakar SKALSKÝ
(Bagamoio)

Liba ZELENKOVÁ
(Mabima)

Miroslav MACHÁČEK
(Lanzirica)

foto Truneček

niče, na něhož boj teprve čeká. Jen dál palbou ručnic a osamoceností odkazu, jenž musí být splněn, až k vítězství pravdy, až k porážce smrti.

Jen dál, vy hlasatelé ideálů, pokroku, lidství, jen dál až k vítězství intelektu, až k porážce nevzdělanosti.

Ze prý jste se zrodili ze vzdoru proti prvotním dramatickým neúspěchům svého otce. Ze prý jste děti futurismu. Snad. Vždyť už barva vaší pleti je černá, jistě také proto, že se autorovi-bělochu zdála futuristickou. Rádi respektujeme tento váš původ a 'dáváme' vám podmínky, na něž jste zvyklí. Náš prales není pralesem, naše poušť není pouští. Je zde jen futuristický masiv, umožňující prostě hercům hrát a kulminující ve vysokém vrcholu, jako kulminuje vaše vítězná myšlenka. Naše slunce není sluncem, naše zelené přítmi není přítím. Jsou zde jen futuristické barvy, jež křičí, jako křičí vaše srdce a mozek své touhy, své vášně, své cíle.

A přece, tento náš futurismus není čistým futurismem. Zbyly nám z něho jen některé prvky. Proč? Je přece příliš masa a krve ve vašich osudech, než aby byly jen nástrojem nějakého -ismu. Příliš horce je cítíme, než aby mohly být pouhým experimentálním prostředkem. Ano — váš cit je vášní, váš pohyb explozí, myšlenka lidské bytosti — člověka v nejpodstatnějším slova smyslu.

Nuže — jen dál, vy hlasatelé ideálů, pokroku, lidství, jen dál, až k vítězství intelektu, až k porážce nevzdělanosti.

Miloš Vávra.

Otázka dramaturgie sedmé sezony „Činu“

Po uplynutí divadelního období chceme jen stručně projít výběr her, které byly provedeny na našem jevišti. Letošní dramaturgie se opírala, jako již rok předešlý a stejně jako sezona příští, zejména o práce mladých, dosud nehraných autorů. Zahájili jsme dramatisaci Heydukovy povídky KRISTLA, která přerušena dvojím vážnějším onemocněním byla vystředána Hudcovou hrou ERINYE. Hudec nebyl našim hercům ani publiku neznám a dosáhl svou novinkou značného úspěchu. Pokračováno Drachmannovou půvabnou pohádkou BYL JEDNOU JEDEN KRAL, která při další a další reprise plní hlediště do posledního místa, a to nejen v Praze, ale i na zájezdu do Mělníka, kde hrána jako dětské představení. A od listopadu zůstává hlediště »Činu« stále vyprodáno, s výjimkou dvou matiné a jejich večerních repris, kdy provedeny Tkadlecovo ZKROCENÍ SATYRA, Markupův MANUEL MENENDEZ, a dvě lyrická pásma Macháčkova. K nim řadí se i vzpomínkový večer K. H. Máchy Věry Jakešové. Zimní sezona vyplňuje Papežův VEČNÝ KYCHOT, hraný na Mělnice a v Kutné Hoře a chystaný pro Hronov, Polici a Nymburk, Svobodovo secesní drama OLGA RUBEŠOVÁ s obzvláště dobrými a vyrovnanými výkony našich herců, Marinettiho průbojná hra OHNIVÝ BUBEN, těšící se mimořádnému zájmu veřejnosti, a pásmo z díla Jiřího Wolke PŘEDJARÍ. Jaro naplňuje inscenace Mrštíkových dramatu MARYSA, znovu dokumentující na prostou rozdílnost názorů publika i tisku, reprisová premiéra Hudcova SMRTIHLAVA spolu s jeho kouzelnou LEONISOU, ne nezajímavá hra B. Kopala PŘI-ZNANÍ a pohodu dyšící Vávrova veselohra DOSTAVNIK ŠTĚSTÍ. K reprisám z dřívějších sezon patří obě dramatické básně Goetheovy IFIGENIE a FAUST, zaznamenávající další úspěch zejména na zájezdu v Polici nad Metují, a Šamberkův J. K. TYL. Uvedeno tedy osm původních premier, tři hry kmenového repertoáru a tři dramata světová. Připočteme-li i čtyři večery literární, můžeme uzavřít počet 45 sehraných představení.

Sedmou sezónou věnujeme opět původním hrám mladých a nehraných autorů, ale stejně se nevzdáváme uvedení některých her klasických a kmenových her domáckého repertoáru. Z nich připravujeme drama Jaroslava Hilberta VINA, jehož protiklad má tvořit hra Viktora Dyka VELIKÝ MAG, uvažujeme o veselohře Emanuela Bozděcha JENERÁL BEZ VOJSKA a Kvapilové pohádce PRINCEZNA PAMPELIŠKA. Ze světového výběru klasického je to především Schillerova tragédie ÚKLADY A LASKA, nově přeložená Pavlem Tkadlecem, přebásnění Zdenka Suka dramatické básně Emila Verhaerena FILIP DRUHÝ, nová úprava Mollierovy veselohry ZORŽ DANDIN i nový překlad dramatu Shakespeara. Z moderního dramatu světového je to Dr. Jiříkův překlad Pirandellovy hry ČLOVĚK ANI NEVÍ JAK, uvedené u nás před třemi roky a Chvojkova úprava Ibsenovy hry PANÍ Z NAMOŘÍ. Z méně známých, či neznámých her je to báseň A. Cossy NERO.

Z původních prací mladých autorů provedeme veselohru Pletky a Jeřábka MISTR PLETICHA, Darji Hajské veršovanou aktovku KARNEVAL, drama Marcela Hudce ZPOVĚDNÍ TAJEMSTVÍ, Tkadlecovu zajímavou PRAŽSKOU BALADU, Papežovu dramatickou báseň MICHELANGELO, a novou hru Jaromíra Malého. Z výběru dalších her uvažujeme o provedení Grafnetrovy komedie NÁŠ SVĚT, K. M. Walló přebásnění Goldoniho veselohry SLUHA DVOU PANŮ, Karla Opočenského baladické skizzy LENKA a Vtelenského komedie MILENEC MAN-ZELEM.

Výběr jistě velmi bohatý. Doufáme, že se nám podaří i v příštím období sestavit z něj repertoár hodnotný a zajímavý, tím spíše, věříme-li i v určité zlepšení všech našich dosavadních uměleckých i technických, ale zejména správních možností.

Děda Papež.

Divadelní a filmové kostýmy jen od

JANA SVÁTKA

Praha I., Perštýn 18, Husova 4. Tel. 35770

Malby pokojů provádí firma

J. SLABIHOUBEK

Praha XII., Höflerova 3. Telefon 513-16

Dobré šaty od krejčího

Josefa Průdka,

Praha XII., Schwerinova 22

Telefon 395-91

Fotoamatérům dobře poradí a jejich snímky vypracuje

fotograf **TRUNEČEK**

VINOHRADY, Mnichovská 56, tel. 287-33

Tiskopisy všeho druhu zhotoví Vám knihtiskárna

ANTONÍN STROJIL

Praha XIII.-Vršovice, Kodaňská tř. 11.

TELEFON 561-86

KLOBOUKY

HRABĚ

VINOHRADY